

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Concilia Provincialia Mediolanensis Sex

Borromeo, Carlo

Venetiis, 1602

Constitutio confirmatoria Decret. Concilij Prouincial. Mediol. ad Seminar.
Cler. spectantium.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62072](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-62072)

Constitutio confirmatoria Decret. Concilij Prouincial.
Mediol. ad Seminar. Cler. spectantium.

PIVS Papa V. ad perpetuam rei memoriam.

AD Romanum maxime pertinet Pontificem, ut ea, quæ iuxta sacri concilij Tridentini decreta ad Dei Omnipotentis laudem, diuini que culus augmentum recte, & salubriter facta, & ordinata esse dicuntur, quo firmitus ab omnibus obseruentur, & illibata persistant, Apostolici muniminis præsidio roboret, atque confirmet. Sane Dilectus filius noster CAROLVS tit. sanctæ Præxedis Presbyter Cardinalis, Borromæus vocatus, qui ecclesiæ Mediolanensi ex concessione, & dispensatione apostolica præesse dignoscitur, nobis nuper exposuit, quod in Prouinciali Synodo Mediolanensi proximè per eum celebrata, cuius celebrationi ipse præfuit, inherendo decretis ipsius Tridentini Concilij super constituendis, & propagandis Seminarijs Clericorum suæ Prouinciæ Mediolanensis, nonnulla disposita, statuta, & ordinata fuerunt, quorum quidem tenor sequitur. & est talis, uidelicet; Mandatum est a sacro Tridentino Concilio Prouincialibus Synodis, ut quæ primum in eam curam incumbere, ut Seminarium Clericorum, ubique id fieri posset, constitueretur, omnique ratione propagaretur; quamobrem etiam illis facultatem dedit moderandi, & augendi omnia, & singula, quæ pij, & sancti huius operis institutionem, & progressionem adiuuare possent. Itaque nos, Prouinciæ nostræ statu, & Ecclesiarum, ac Beneficiorum genere diligenter cõsiderato, duximus ad hanc rationem confugiendum esse, ut detrahamus, quemadmodum iam nunc detrahimus, decimam partem fructuum cuiuslibet mensæ Episcopalis, & Capituli, & quarumcumque dignitatum personarum officiorum, præbendarum, portionum, Abbatiarum, & Prioratum cuiuscumque ordinis, etiam regularis, aut qualitatis, vel conditionis fuerint, etiam Hospitalium, quæ dantur in titulum, vel administrationem iuxta Constitutionem Concilij Viennensis, & beneficiorum quorumcumque, etiam regularium, etiam si iuris patronatus cuiuscumque fuerint, etiam si exempta, etiam si nullius Diocesis, uel alijs Ecclesijs, Monasterijs, vel Hospitalibus, & alijs quibusuis locis pijs, etiam exemptis annexa & ex fabricis Ecclesiarum, & aliorum locorum, etiam ex quibuscumque alijs Ecclesiasticis redditibus, seu prouentibus, etiam aliorum Collegiorum, in quibus tamen Seminararia discipulorum, uel docentium, ad commune Ecclesiæ bonum promouendum actu non habentur, hæc enim

enim exempta esse uolumus, præterquam ratione reddituum, qui superflui essent ultra conuenientem ipsorum seminariorum sustentationem, seu corporum, uel confraternitatum, quæ in nonnullis locis scholæ appellantur, & omnium monasteriorum, non tamen mendicantium, etiã ex decimis, quacumque ratione ad laicos, ex quibus subsidia ecclesiastica solui solent, & Milites cuiuscumque militia, aut ordinis pertinentibus, Fratribus sancti Ioannis Hierosolymitani dumtaxat exceptis, eãq; supra scriptorum fructuum decimam, sic detractam, Seminarijs in singulis prouinciæ nostræ diocæsiibus erigendis, seu iam erectis, applicamus, & incorporamus. Possessores autem huiusmodi beneficiorum ad eandem fructuum decimam, non modo pro se, sed pro pensionibus, quas alijs forsitan, ex dictis fructibus soluant; retinendo tamen pro rata quidquid pro dictis pensionibus illis erit soluendum, omnino tene-ri volumus, & mandamus, eiusdem Tridentini Concilij auctoritate, quibusuis, quo ad omnia, & singula supradicta priuilegijs, & exemptionibus, etiam si singularem derogationem requirerent, consuetudine etiam immemorabili, & quauis appellatione, & allegatione, quæ executionem non impediatur, non obstantibus. Hanc autem fructuum decimam iuxta maiorem singulorum beneficiorum taxationem, quæ hæcenus facta reperietur, exigi iubemus, quod si aliqua beneficia non reperiuntur taxata, Episcopi de consilio eorum, qui sacre Tridentinæ Synodi iussu, ad id munus delecti fuerint, ea taxent. Quam decimam duobus terminis intra sequentem annũ millesimum, quingentesimũ, sexagesimum sextum, & deinceps singulis annis eodem modo solui volumus. si quis huius anni taxationem a se impositam exigere cepisset, eandem exactionem prosequatur; deinceps uero hanc exigendi rationem a nobis præscriptam seruabit. Præterea damus auctoritatem singulis Prouinciæ nostræ Episcopis, ut de eorum, qui huic muneri præfecti erunt, consilio, & Metropolitanis scripto consensu, possint eã decimam augere, ac perducere usque ad decimam veri annui redditus, & imminuere, uel uniuerse, uel sigillatim, atque ijs etiam beneficijs, quæ tenuiora fuerint, præsertim curatis, totam omnino exactionem remittere. Decernimus item, ut Episcopi ex auctoritate eiusdem Concilij Tridentini intra sex menses Ecclesiastica aliquot simplicia beneficia cuiuscumque qualitatis, & dignitatis fuerint, uel etiam præstimonialia, uel præstimonialia portiones nuncupatas, etiam nondum vacantes huic collegio, seu seminario applicent, & incorporent, ea uide licet, quæ illis seminario magis opportuna, & idonea uidebuntur, sine tamen cultus diuini detrimento, & beneficia obtinentium præiudicio. Quod si Episcopi illorum beneficiorum fructus ad id pium opus non satis esse animaduuerint; dispicient si quæ alia sint, quæ seminario

attribui

attribui possint, deq; ijs Metropolitanum ad
 tentia confici possit, à Sanctiss. D. N. opem implorandam, & eius au-
 thoritatem interponendam curabit. Hæc autem unio beneficiorum ex
 præscripta Concilij Tridentini formula locum habeat, etiam si benefi-
 cia sint reservata, vel affecta, nec per resignationes ipsorum benefico-
 rum, uniones, & applicationes suspendi, vel impediri possint, sed omni-
 no quacumque vacatione, etiam si in curia effectū suum sortiantur, &
 quacumque constitutione non obstante, succedente vero casu, quo
 per uniones effectum suum sortientes, vel aliter Seminarium ipsum, in
 totū, uel in partem dotatum reperiat, tūc portio ex singulis beneficijs
 ut supra detracta, & incorporata ab Epō prout res ipsa exegerit, in totū,
 vel pro parte ad ratam remittatur. Volentes autem præmissa prout in
 ipsa Prouinciali Synodo rectè, piè, atq; prudenter gesta, constituta, &
 ordinata fuere, debitæ executioni demādari, omnia, & singula superius
 narrata ad sancti operis Seminariorum huiusmodi commodum, & in-
 crementum constituta, auctoritate Apostolica, tenore præsentū ex cer-
 ta nostra scientia confirmamus & approbamus, ac illis perpetua, & in-
 uiolabilis nostræ firmitatis robur adijcimus, eaque per nos confirmata,
 & approbata fore, & esse, & ab omnibus cuiuscūque gradus & quibus-
 cumque exemptionibus, & priuilegijs munitis, etiam nullius Diccels
 in Concilij Tridentini generalitatem, quos illa quomodolibet conce-
 runt, & in posterum concernere poterunt, inuiolabiliter obseruari de-
 bere statuimus, suppletes omnes & singulos iuris, & facti defectus, si
 qui forsan interuenerint in eisdem: Necnon præsentium litterarum &
 in eis contenta quacumque, ex quauis causa de surreptionis, vel ob-
 ptionis, aut nullitatis uitio, seu intentionis nostræ defectu, nullatenus
 notari, vel impugnari posse; sed suos plenarios, & integros effectus for-
 tiri, & irrefragabiliter obseruanda esse. Sicque per quoscumque qua-
 uis auctoritate, etiam Episcopali dignitate fulgentes sublata eis, & eo-
 rum cuilibet quauis aliter interpretandi facultate, interpretari, ac defi-
 niri debere, ac quidquid secus super his à quoquam quauis auctori-
 tate scienter, vel ignoranter contigerit attentari, irritum, & inane de-
 cernimus, & declaramus. Non obstantibus præmissis, ac Constitu-
 tionibus, & ordinationibus Apostolicis, ac Prouincia præfatæ, illius-
 que Ciuitatum, & Diccelsum, etiam iuramento, confirmatione Apo-
 stolica, uel quauis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus,
 priuilegijs quoque, indultis, & litteris Apostolicis illis, & quibusuis
 eorum personis, & locis Ecclesiasticis sub quibuscumque tenoribus,
 & formis, ac cum quibusuis etiam derogatorijs derogatorijs, &
 alijsque efficacioribus, & insolitis clausulis, irritantibusque & alijs de-
 cretis in genere vel in specie, ac alijs quomodolibet concessis, ac etiam
 iteratis

iteratis vicibus approbatis, & innōtiatis. Quibus omnibus, etiam si pro illorum sufficienti derogatione, de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & indiuidua, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quęuis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc seruanda foret, illorum tenores ac si de verbo ad verbum infererentur, presentibus pro sufficienter expressis habentes, illis aliās in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat, specialiter, & expresse derogamus, cęterisque contrarijs quibuscumque. Dat. Romę apud sanctum Petrum, sub annulo Piscatoris, die xviij. Aprilis. M D L X V I. Pontificatus nostri Anno Primo.

Cę. Glorierius.

Bulla S. D. N. Pij PP. V. Prohibition. Blasphemię, Sodomię, Simonię, Concubinariatus, ac contra deambulantes per Ecclesias, pauperes per eas mendicantes, ac alios in eis illicita facien. nec non de tollendis ex eis capsis, & depositis mortuorum, de non laborando in diebus festiuis, ac circa plurima alia Dei honorem, & diuinum cultum concernen.

IVS Episcopus seruus seruorum Dei, ad perpetuam rei memoriam. Cũ primũ Apostolatus officium diuina nobis dispositione commissum suscepimus, statim omnem curam, & cogitationem nostram in dominici gregis fidei nostrę crediti salute defiximus, & Christi fideles Deo iuuante ita dirigere statuitus, ut à vitijs, & peccatis abstinentes, iter quod ad vitam ęternam ducit, insistant. Cũ autem ad omnia, quę diuinam maiestatem aliquo modo possent offendere, amouenda mentis nostrę aciem intenderimus, ea primũ, & sine mora emendare decreuimus, quę Deo præter cętera displicere, & iram eius prouocare cum diuinę doctrinę scripturę, tum grauissima exempla declarant, nempe diuini cultus neglectum, Simonię labem, Blasphemię crimen, & libidinis naturę contrarię vitium execrandum, propter quę populi, nationes, bellorum, famis, & pestilentię calamitatibus iusta dei vltione sepe plectuntur. Etsi autem contra eos, qui tam grauia crimina admiserint: multę à prædecessoribus nostris constitutiones edi-